

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 9[754] | Субота, 27 лютого 1982 року | Ціна 2 коп.

ЗНАМЕННА ПОДІЯ

Центральний Комітет КПРС прийняв постанову
«Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських
Соціалістичних Республік»

Центральний Комітет КПРС прийняв Постанову «Про 60-у річницю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік». У Постанові підкреслюється, що шістдесятиріччя СРСР — знаменна подія в житті радянського народу, свідчення торжества ленінської національної політики КПРС, історичних досягнень соціалізму. В цю славу річницю Радянський Союз постає перед усім світом як дружна сім'я рівноправних республік, які спільно будують комунізм. Монолітною є соціально-політична та ідейна єдність нашого суспільства. Непорушною є згуртованість радянського народу навколо рідної Комуністичної партії, її Центрального Комітету на чолі з вірним продовжувачем великої ленінської справи товаришем Л. І. Брежнєвим.

Історія не знає держави, відзначається далі в Постанові, яка в найкоротші строки зробила б так багато для всебічного розвитку націй і народностей, як СРСР — соціалістична Вітчизна всіх наших народів.

На власному досвіді народи Країни Рад переконалися: згуртування в єдиному Союзі примножує їх сили, прискорює соціально-економічний розвиток. Ми вправі пишатися тим, що в спільному строю з трудящими всіх націй країни народи колишніх національних окраїн, приречені раніше на вікову відсталість, впевнено зробили крок у соціалістичне майбутнє, минаючи капіталізм, і досягли висот соціального прогресу. У спільній боротьбі за новий, справедливий світ виникли велике братерство людей праці, чуття єдиної родини, склалася непорушна ленінська дружба народів — невичерпні джерела будівничої творчості мас.

Зустрічаючи 60-річчя утворення СРСР, радянський народ по-праву пишається своїми досягненнями, тією революційною історичною місією, яку з честю виконує наша Батьківщина, що йде в перших рядах борців за мир, незалежність, свободу і щастя народу. Рішення XXVI з'їзду КПРС надихають трудящих усіх націй і народностей Радянського Союзу на нові трудові звершення в ім'я торжества комунізму.

Завдання, висунуті партією на одинадцяті п'ятиріччя і на весь період

80-х років, говориться далі в Постанові ЦК КПРС, відповідають життєвим інтересам радянського народу. І він наполегливо бореться за їх розв'язання. У соціалістичному змаганні, що розгорнулося з нагоди 60-річчя СРСР, трудівники всіх республік, країв та областей показують чудові приклади ударної роботи, роблять усе для успішного виконання плану 1982 року.

Постановою Центрального Комітету КПРС усім партійним організаціям доручено широко розгорнути організаційську та ідейно-виховну роботу по підготовці до 60-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Схвалено ініціативу передових колективів Москви, Ленінграда, всіх союзних республік, які розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-ї річниці СРСР, успішне виконання і перевиконання плану економічного та соціального розвитку на 1982 рік, завдань одинадцяті п'ятиріччя.

У Постанові відзначається необхідність наполегливо підвищувати рівень усієї організації змагання, розвивати його в тісному зв'язку з роботою по вдосконаленню господарського механізму. Головна увага повинна бути зосереджена на питаннях інтенсифікації економіки, на підвищенні ефективності суспільного виробництва і якості роботи, прискоренні науково-технічного прогресу, досягненні високих кінцевих результатів при найменших затратах сировини, матеріалів, електроенергії, палива, фінансових і трудових ресурсів.

Примножувати славі традиції змагання, створювати в кожному трудовому колективі обстановку творчого пошуку нових резервів, товариської взаємодопомоги, високої відповідальності за виконання завдань і зобов'язань по поставках продукції, непримирності до недоліків, порушень трудової дисципліни. Змагання покликане стати дійовим засобом мобілізації трудящих на втілення в життя рішень XXVI з'їзду партії, зміцнення економічної та оборонної могутності нашої соціалістичної Батьківщини.

Підготовка до ювілею СРСР повинна сприяти дальшому поліпшенню

ідейно-політичного, патріотичного й інтернаціонального виховання трудящих, їх класового загартування.

У Постанові ЦК КПРС підкреслюється значення Конституції СРСР, конституцій союзних і автономних республік у зміцненні послідовного соціалістичного демократизму в галузі національних відносин, в усіх сферах життя суспільства, вказується на миролюбний, інтернаціоналістський характер ленінської зовнішньої політики КПРС, спільність корінних інтересів радянського народу і трудящих братніх соціалістичних країн, міжнародного робітничого класу, народів країн, що розвиваються, в боротьбі проти імперіалізму, за мир, демократію, національну незалежність і соціальний прогрес.

Враховуючи, що націоналізм є одним з головних засобів у підіривній діяльності імперіалізму проти реального соціалізму, говориться в Постанові, необхідно вести послідовну, наступальну боротьбу із спробами розпалити націоналістичні передсуди в окремих людей, рішуче виступати проти будь-яких відхилень від ленінських принципів національної політики.

Партійним організаціям запропоновано посилити патріотичне й інтернаціональне виховання молоді; пропагувати революційні, бойові і трудові традиції Комуністичної партії, радянського народу, героїчні звершення Збройних Сил СРСР; формувати у кожної радянської людини переконаність у правоті і непереможності соціалізму, політичну пильність, готовність до захисту Батьківщини, завоювання соціалізму.

ЦК КПРС звернувся до комуністів, комсомольців, трудящих усіх націй і народностей країни із закликом зустріти 60-річчя Союзу РСР новими досягненнями у здійсненні історичних рішень XXVI з'їзду КПРС. Центрального Комітету висловив упевненість, що радянські люди ще тісніше згуртують свої ряди навколо ленінської партії комуністів, виявлять ще більше ініціативи і творчості, самовідданості і наполегливості, свідомої дисципліни в боротьбі за побудову комунізму в нашій країні і зміцнення миру в усьому світі.

(ТАРС).

60
СРСР
ВАХТА ДРУЖБИ

ЗАВДАННЯ РОКУ — ДОСТРОКОВО

Серед 552 нечуючих трудівників м. Донецька — 150 з них присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці, 18 — «Кращий за професією», 16 — «Майстер — золоті руки», 26 членів УТОГ працюють з особистим клеймом.

Правління міськвідділу спрямовує свою організаційську та політико-виховну роботу на те, щоб нечуючі свідомо розуміли, що піднесення нашого добробуту тісно пов'язане з необхідністю добросовісно трудитися на благо рідної Вітчизни.

Особлива увага приділяється мобілізації нечуючих на активну участь в соціалістичному змаганні, русі за комуністичне ставлення до праці. Серед осіб з вадами слуху немає таких, що не виконують норм виробітку. Цьому значною мірою сприяв перехід на бригадну форму організації і оплати праці.

Наприклад, на виробничому об'єднанні «Донгірмаш» токар-наставник, голова бюро первинної організації УТОГ Леонід Григорович Недев працює в бригаді, де у рік ювілею країни зобов'язався завершити планові завдання другого року п'ятиріччя до 20 грудня, виготовивши додатково до плану продукції на 1200 карбованців. Але комуніст Л. Г.

Недев переглянув свої можливості і взяв підвищене зобов'язання: виконати планове завдання року до Дня Конституції СРСР. Крім того, він запланував останній, 60-й тиждень, відпрацювати на зекономлених матеріалах та електроенергії.

Не відстають від передовика виробництва і його товариші по праці — стержневик Н. С. Чорна, шихтувальник Н. В. Годла, слюсар-інструментальник А. Ф. Довжиков та інші.

На Донецькому дослідному заводі прецизійної оснастки середня норма виробітку серед нечуючих трудівників становить 110 процентів. А токар В. Н. Ковалев та шліфувальник В. В. Матвійчук до дня відкриття XVII з'їзду профспілок СРСР зобов'язалися виконати план трьох місяців. Перед у праці ведуть: токар С. А. Ізотов та слюсар-інструментальник В. Г. Куксанов.

Тепер всі зусилля нечуючих виробничників спрямовані на те, щоб кожен день був позначений високими успіхами у праці, відмінною якістю продукції. Ці досягнення стануть гідним подарунком 60-річчю утворення СРСР та 50-річчю утворення Українського товариства глухих.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.

Ставши на ударну трудову вахту, присвячену ювілею Країни Рад, токар Одеського виробничого об'єднання «Електрик», кавалер орденів Трудового Червоного Прапора та «Знак Пошани» Василь Сафронів Стельмашук виконує норми виробітку на 220 процентів.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

З ВІДМІННОЮ ЯКІСТЮ

На заводі «Комунар» м. Гола Пристань трудиться член УТОГ В. Д. Клименко. Нещодавно колективу, де він працює, присвоєно звання «Краща бригада цеху». Десяту п'ятирічку тут виконали достроково — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, а план двох років одинадцяті п'ятиріччя трудівники зобов'язалися виконати до 60-річчя утворення СРСР.

Слова бригади бондарів не розходяться з ділом. Зокрема, план першого року одинадцяті п'ятиріччя виконано на 135 процентів. Значний внесок у загальні досягнення зробив і Василь Дмитрович.

Майстер цеху В. В. Солюдовик говорить про передовика виробництва як про добросовісну, працелюбну, чуйну людину. Яке б завдання йому не доручили, він завжди виконає вчасно. Якість його праці завжди відмінна.

За добросовісне виконання своїх обов'язків В. Д. Клименка неодноразово нагороджували почесними грамотами, грошовими преміями, оголошували подяки.

Василь Дмитрович є учасником усіх заходів, що проводяться на підприємстві і в клубі глухих.

О. ВОЛОШИНЮК.

Херсонська область.

ПАРАД У СЕЛІ ДУБОВИЧІ

У сніговому вихорі промчали тачанки, пролетіла кіннота, пройшли колони ветеранів війни і затрашніні захисників Батьківщини. Так у центрі села Дубовичі на Сумщині почалося свято партизанської слави, приурочене до 40-річчя першого військового параду з'єднання двічі Героя Радянського Союзу С. А. Ковпака.

У грізному лютому 1942 ла фашистських загартників року, очистивши село від німецько-фашистських окупантів, партизани вирішили відзначити 24-у річницю Червоної Армії парадом своїх військ. Було встановлено трибуну з лозунгом «Слава нашій рідній героїчній Червоній Армії, яка розгроми-

тання Радянським Збройним Силам, після слів «Слава радянським партизанам і партизанкам, які хоробро борються з фашистськими окупантами!», площа гриміла тисячоголосим «Ура!».

...І от знову ожили героїчні сторінки історії. Про них нагадало свято, на яке з'їхалися колишні партизани. Як і 40 років тому, пролунала клятва: берегти Радянську Вітчизну, захищати завоювання Великого Жовтня.

(ПАТАУ).

ЗНАЧНО ЕКОНОМІШІ

У Запорізькому Всесоюзному науково-дослідному у проектно-конструкторському і технологічному інституті трансформаторобудування розроблено нову серію сітєвих трансформаторів для електропідстанцій. Застосування нових матеріалів і удосконалення ізоляційної конструкції при їх виготовленні дадуть велику економію. У розробці та випробуваннях нових трансформаторів брали участь провідний конструктор Інституту кавалер ордена «Знак Пошани» О. П. Смагін і старший науковий співробітник відділу високовольтних випробувань, кавалер ордена «Знак Пошани» І. К. Ліміна.

ДЛЯ ВСІХ І КОЖНОГО

Благо народу — найвища мета партії. XXVI з'їзд КПРС намітив розгорнуту програму дальшого підвищення добробуту і культурного рівня народу. Державний план на одинадцять п'ятирічку надав цій програмі сили закону.

Зростання національного доходу в 1981—1985 рр. і збільшення в ньому частки, яка йде безпосередньо на споживання, забезпечать підвищення за п'ятирічку реальних доходів на душу населення на 16,5 процента, а по Україні — на 17 процентів. У чому конкретно це виявиться?

Посилюється роль прямої оплати праці залежно від її кількості і якості. В міру нагромадження ресурсів поступово підвищуватиметься заробітна плата робітників

і службовців при збільшенні мінімальної зарплати до 80 карбованців на місяць. У вугільній промисловості цей захід буде здійснено вже в першому кварталі 1982 року. В цілому по країні (з урахуванням запровадження коефіцієнтів до зарплати в північних і східних районах) середньомісячна заробітна плата робітників і службовців зросте за п'ятиріччя на 14,5 процента і перевищить у 1985 році 193 карбованців. По Україні середньомісячна зарплата збільшиться на 11,7 процента. На 20 процентів зросте оплата праці колгоспників, а з урахуванням особистого підсобного господарства їх доходи зрівняються з доходами робітників і службовців.

Зростуть доходи, і кожна сім'я зможе більше купувати товарів, одержувати послуг. Роздільний товарооборот за п'ятирічку збільшиться по країні на 23 проценти (до 345 млрд. карбованців у 1985 р.), обсяг побутових послуг населенню — на 44 проценти (понад 11 млрд. карбованців).

Важливе і все зростаюче значення для підвищення добробуту народу мають суспільні фонди споживання. До кінця п'ятирічки вони досягнуть 144 млрд. карбованців — збільшаться на 23 проценти порівняно з 1980 роком; по республіці становитимуть майже 26 млрд. карбованців — зростуть на 24 проценти. Саме за рахунок цих фондів протягом п'ятирічки в країні буде посилено державну допомогу

4,5 млн. сімей з дітьми, поліпшено забезпечення близько 14 млн. пенсіонерів.

Суспільні фонди — це й безплатна народна освіта. За п'ятирічку буде споруджено нові школи, а також дитячі дошкільні заклади.

Суспільні фонди — це й безплатна охорона народного здоров'я. По країні кількість лікарняних ліжок збільшиться на 306 тисяч, на Україні — на 47 тисяч. Розшириться мережа санаторіїв, пансіонатів, будинків відпочинку, піонерських таборів.

П'ятирічкою намічено велику програму житлового будівництва. В СРСР буде споруджено 530 млн. кв. метрів житла, у тому числі в нашій республіці 80,7 млн. кв. метрів, що дасть змогу поліпшити житлові умови 7 млн. чоловік. Особливо розширюється будівництво житла в сільській місцевості.

Ось такі блага несе нам п'ятирічка.

В СТРОЮ—ВЕТЕРАНИ

Колектив трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» виробничі завдання та соціалістичні зобов'язання четвертого кварталу минулого року виконав з усіх техніко-економічних показників. Понад план виготовлено продукції на 109 тисяч карбованців, план з реалізації перевиконано на 138 тисяч карбованців.

Досягнуті успіхи — це результат наполегливої і самовідданої роботи кожного працюючого.

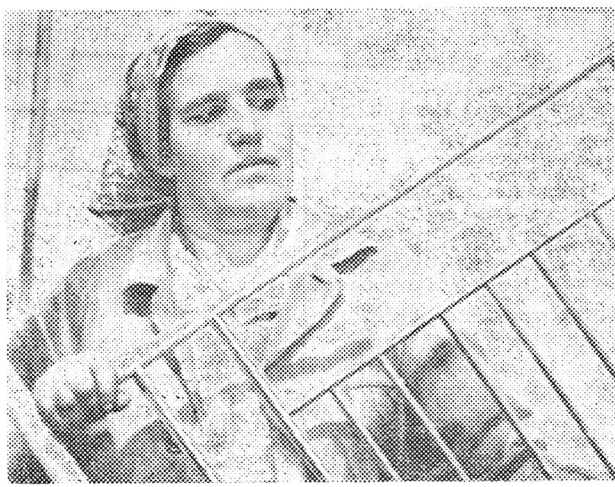
Особливий внесок у загальні здобутки належить ветеранам Великої Вітчизняної війни, які й сьогодні крокують в єдиному строю з усіма, показують зразки свідомого ставлення до виконання своєї справи, беруть участь у громадському житті колективу. Це — слюсар Н. Я. Баранов, водій П. М. Першин, тесля Г. Т.

Поршенко та ліфтер М. Х. Сорокін.

Значну ідеологічно-виховну роботу проводить ветеран війни, майор запасу І. П. Катаєв, який має великий досвід партійно-політичної роботи. Не випадково комуністи довірили йому очолити парторганізацію, обрали його своїм секретарем.

Всю війну пройшли капітан у відставці А. Є. Аляб'єв та І. Є. Кисельов. Вони і нині в трудовому строю, крокують поруч з тим, хто по війну знав тільки з книг та кінофільмів, але їх об'єднує одна спільна справа — прагнення зробити все, щоб міцніла економіка та оборона могутності нашої Батьківщини, підвищувалась її роль та авторитет на міжнародній арені.

В. ПАЦЮК,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

Ефросинія Олексіївна Трясун — кадрова робітниця Комунарського учбово-виробничого підприємства. Вона досконало опанувала професію слюсара механо-складальних робіт. Тому й успіхи не забарилися: десяту п'ятирічку вона завершила достроково, до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Ударниця комуністичної праці Є. О. Трясун заступила на ударну трудову вахту, присвячену 60-річчю утворення СРСР. Норми виробітку вона виконує на 170 процентів.

Фото П. ХАРКІВСЬКОГО.

З молодечим запалом

Готуючись гідно відзначити 50-річчя УТОГ, його члени прагнуть працювати якнайкраще. І серед них — значна кількість тих, які не один десяток років віддали рідному підприємству, але ще й нині в трудовому строю.

Виробничий стаж Лариси Дмитрівни Іванової становить більше, ніж 50 років. Сорок з них вона трудилася в Товаристві глухих. Це її працюючими руками створюється затишок і порядок в нашому клубі. А про відпочинок і слухати не хоч.

— Без колективу вже не можу, — говорить Лариса Дмитрівна. — Поки є сили, буду трудитися разом з усіма.

Минулого року старанню трудівниці нагороджено медаллю «Ветеран праці».

Євгенія Денисівна Швирло більше двадцяти років працює на Олександрійській швейній фабриці. Сім років, після призначення пенсії, трудиться гардеробницею. За яку б роботу не бралася, виконає її завжди сумлінно. Для цієї жінки праця — радість і джерело життєвої наснаги.

Про швачку-мотористку цієї ж фабрики Віру Леоніівну Луценко завжди можна почути тільки хороші слова. Ось уже третій рік як жінці призначена пенсія за віком. Та Віра Леоніівна продовжує працювати з молодечим запалом. Місячні завдання виконує на 110

процентів. З неї беруть приклад ті, що тільки-но ступили на самостійний життєвий шлях.

Добрі слова можна завжди почути і про майстрів по пошиттю верхнього одягу — Олександру Федорівну Шафірову та Веклушу Опанасівну Миколащенко, які вже четверть віку працюють на Олександрійській фабриці «Індпошиття».

Вагомий внесок у виконання народногосподарських планів зробили члени УТОГ — ветерани колгоспних ланів і ферм. Кошишня доярка колгоспу «Правда» Довровеличківського району Л. М. Дромащенко, пішов-

ши на пенсію, передала своїх вихованок молодим дояркам, а сама пішла працювати в городню бригаду.

Не розлучилася з працею на фермі і пенсіонерка Людмила Терентіївна Півень — телятниця колгоспу імені Горького, що в Добровеличківському районі.

Наслідуючи приклад ветеранів, самовіддано трудяться в колгоспі імені Леніна молода трудівниця Раїса Андріївна Железняк. Влітку вона — чабан, а в інші пори року працює на різних роботах.

Як бачимо, ветерани Кіровоградської області вносять свій вагомий внесок у дострокове виконання планових завдань другого року одинадцяті п'ятирічки.

О. МАРКОВА,
м. Олександрія,
Кіровоградська область.

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

ПІД ЩАСЛИВОЮ ЗІРКОЮ

У сім'ї Коровай, що в Вінниці, не чують всі її члени. Більше двадцяти років я вже знаю цю родину. І твердо переконаний: в ній щасливі і батьки, і діти. Коли ж я думаю про це, то яскравіше бачу і розумію, що таке соціалістичне суспільство, турбота про всіх і про кожного, вірність високим ідеалам гуманізму.

Главу сім'ї Петра Коровая поважають на заводі тракторних агрегатів, де він трудиться пакувальником готових виробів. Ще в юнацькі роки він устигав всього: працював на швейній фабриці імені Володарського, навчався у вечірній школі глухих, танцював у хореографічному колективі при Будинку культури УТОГ.

Людмила — його дружина — трудовий шлях також розпочинала на швейній фабриці. Про те, як вона працює, краще за всякі слова розповідають грамоти, подяки, котрим за четверть віку відзначали її в швейних об'єднаннях імені Володарського та «Поділля».

З'явилися в сім'ї і дві дочки Валя та Іра. Фабричний комітет профспілки виділив молодій сім'ї кімнату, а згодом і окрему трикімнатну

квартиру у новому мікрорайоні Вінниці.

Та не вбереглися їх дві маленькі дочки — через хворобу обидві втратили слух. І здавалось, немає і не буде страшнішого горя. Трирічну Валентину влаштували в спецшколу-інтернат, що в Житомирській області, а згодом, враховуючи те, що Іра навчалася в школі для слабочуючих в Одесі, перевели туди й Валу.

У спецшколах діти перебували на повному державному утриманні. Довкола — досвідчені вихователі, педагоги. Після втрати слуху світ для Валі та Іри не втратив фарб, не зачинився наглухо. В атмосфері великого дитячого колективу, дружби, при допомозі педагогів, що дають для дітей все необхідне, вони живуть справжнім, повнокровним життям.

У затишній квартирі, що на вулиці Келецькій, Петро та Люба показують мені товсті альбоми. У них — грамоти, посвідчення ударників комуністичної праці, одержані ними за високі ус-

піхи у праці, і тут же — грамоти, заохочення Валі та Іри: похвальні листи за відмінне навчання та зразкову поведінку, грамоти за перемоги в спортивних змаганнях серед учнів спецшколи та за активну участь у художній самодіяльності.

Символічно, що нагороди батьків поруч з нагородами дітей. Це ніби продовження естафети добрих справ, започаткованих старшим поколінням. У Валентині улюблений вид спорту — волейбол, а Ірина — спортсменка багатогранна і своє майбутнє хоче обов'язково пов'язати зі спортом.

Цього року символічний дзвінок в Одеській спецшколі № 91 прозвучить для Валі Коровай востаннє. Ірині ж вчитися ще два роки. Який же шлях виберуть дівчата? Хочеться вірити, що вони підуть дорогою, яку обрали батьки, і до нагород, за успіхи в навчанні і спорті, в альбомі сім'ї Коровай з'являться ще й трудові нагороди їх дочок.

М. НИРОВ,
м. Вінниця.

Трудове довголіття

Жаркого червневого дня 1945 року прийшли на Київський учбово-виробничий металоконбінат № 2 (нині дослідно-виробниче об'єднання «Контакт») декілька юнаків першого післявоєнного випуску Білоцерківської школи-інтернату для глухих дітей. Серед них був стрункий руський хлопець, якого звали Сергій Столярчук. Підлітки прибули на комбінат для працевлаштування за направленням облвідділу УТОГ.

Важким був той далекий, повоєнний рік. Невистачало сировини, матеріалів, устаткування, і, звичайно, робочих рук. Прибулих розподілили на різні ділянки виробництва. Сергій Столярчук виявив бажання навчитися ливарній справі.

Незважаючи на розруку, підприємство на той час налагодило випуск металевих ліжок, таких необхідних для населення.

Виробничого навчання в ті роки майже не було і Сергію довелося, як кажуть, на ходу опановувати обрану спеціальність. Кмітливості, наполегливості та завзятості, з яким взявся хлопець за доручену справу, допомогли йому швидко опанувати фах ливарника. Робота була не з легких, але любов до праці допомогла юнакові глибше виникнути в процеси виробництва і згодом стати одним з кращих ливарників. Високий розряд свідчить про зростаючий майстерність спеціаліста.

Сергій постійно вникає у життя трудового колективу, цікавиться іншими проце-

сами виробництва, вивчає їх. І це згодом йому пригодилося. Коли ліквідували ливарне виробництво, робітників без особливих зусиль опанували спеціальність давальника. Невдовзі йому присвоїли відповідний розряд.

З 1975 року Сергій трудиться ливарником по виготовленню виробів з поліетилену, за цією спеціальністю він працює і нині.

На всіх ділянках роботи Сергій Онуфрійович є прикладом для інших. За сумлінне ставлення до праці та високі виробничі показники адміністрація підприємства неодноразово заохочувала його грамотами та грошовими преміями. Йому присвоєно звання ударника комуністичної праці. С. О. Столярчук нагороджений значками Переможця соціалістичного змагання 1977, 1978, 1979 років та знаками Ударника дев'ятої та десятої п'ятирічок. Але найвищою на-

городою для себе Сергій вважає ювілейну грамоту та медаль на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Сергій Онуфрійович обирався до складу місцевого комітету профспілки та бюро первинної організації УТОГ, делегатом обласної конференції УТОГ, заносився до Книги Пошани та на Дошку Пошани підприємства, на Дошку Пошани Київського району м. Києва.

Ще на початку своєї трудової діяльності Сергій став активним учасником художньої самодіяльності при Київському Палаці культури імені А. В. Луначарського, де протягом 30 років зіграв більше двадцяти ролей в різних виставах. Крім цього, він бере активну участь в хореографічному та естрадному гуртках. В аматора багато грамот та дипломів, одержаних за успіхи в художній самодіяльності. Серед них — грамота Республіканського оргкомітету першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих 1975—1977 років.

Тривалий час Сергій Онуфрійович був членом народної дружини при Київському Палаці культури.

Добрим словом згадує С. О. Столярчука четвертий чоловік, яким він врятував життя під час їх купання на Дніпрі.

Такий він, ветеран, кращий виробничник підприємства, щирий і товариський Сергій Онуфрійович Столярчук.

Н. ПАВЛЮК.

НА РАДІСТЬ ЛЮДЯМ

Більше десяти років працює у Севастопольському відділі УТОГ ветеран Великої Вітчизняної війни, учасник оборони Севастополя, Одеси Микола Іванович Смирнов. 120—125 кінофільмів за рік показує він нечутих глядачам.

Не злічити вечорів, які

Микола Іванович провів у Будинку культури. Закоханий у свою справу, чуйний, уважний, дисциплінований — таким він є для всіх людей.

Ще тоді, коли культзаклад знаходився у тісному старенькому приміщенні, не було випадку, щоб М. І.

Смирнов затримав демонстрацію фільму. А коли збудували новий Будинку культури, Микола Іванович навіть у вихідні встановлював апаратуру, екран, щоб люди могли якнайшвидше дивитися фільми.

Дбає М. І. Смирнов і про репертуар нашого кінотеатру. Він добирає фільми глибокі за змістом і комедійні, але завжди такі, щоб їх зрозуміли наші відвідувачі.

В. ЛИСИЦІН.

м. Севастополь.

Кращі робітники Херсонського УВП О. П. Авілов (ліворуч) та М. Т. Шраменко (праворуч) разом з головним інженером підприємства Г. Ю. Почтар ретельно і всебічно зважують всі плюси і мінуси кожної раціоналізації, обговорюють, що потрібно зробити, аби нове пристосування вигідно відрізнялося від свого попередника, давало найбільшу віддачу.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

Величальна праці

Репортаж

Радісно схвилювані обличчя людей... Фоє і сцена Хмельницького будинку культури УТОГ святково прикрашені. Над сценою гасло: «Привіт переможцям соціалістичного змагання першого року одинадцяті п'ятиріччя!».

Урочисті мелодії маршу запрошують до зали винуватців урочистостей — правопланових трудових суперників — робітників Хмельницького заводу трансформаторних підстанцій.

Зі сцени звучить голос ведучої — художнього керівника Будинку культури Ніни Володимирівни Подельнюк:

— Здрастуйте, люди, слави гідні! Святкуємо велич вашої праці.

Урочистий вечір вшанування передовиків виробництва відкриває директор Будинку культури Геннадій Андрійович Фаринюк:

— Ми зібралися, щоб відзначити минулорічних переможців змагання — членів Товариства. Герої нашого вечора — громадські активісти, люди, котрі трудяться на совість, забезпечують бездоганну якість і високу ефективність роботи. Це — подружжя Микола Іванович Шкварун і Тамара Іванівна

Нікуліна. Уже багато років вони ударники комуністичної праці, кращі за професією.

Г. А. Фаринюк вітає Н. І. Шкваруна і Т. І. Нікуліну з високими трудовими досягненнями у першому році одинадцяті п'ятиріччя і зразу ж після цього надзвичайно злітає піднесений голос ведучої:

— Дорогі товариші! Для вас і для всіх учасників вечора член УТОГ бригадир Хмельницького ательє індушії легкого одягу «Леся» Тетяна Стрельченко виконає пісню «Признание в любви». Музика С. Туликова, слова М. Танича.

Злітає з вуст Тетяни пісня... То розбухує, то заколисує думки слухачів натхненний спів. Вражені, немов зачаровані, сидять Микола Іванович і Тамара Іванівна. У полоні їх тримає пісня.

На сцені представник заводу трансформаторних підстанцій майстер Сергій Іванович Кулик. Він тепло розповідає про працелюбних людей свого виробничого підрозділу.

І знову голос ведучої: — Тамаро Іванівно, Микола Івановичу, прийміть, будь ласка, від організаторів

рив цього вечора подарунок — вірш «Нікогда» Сергія Острового. Його читає робітниця заводу Емма Савулицька.

На сцену запрошуються винуватці урочистостей. До них прохання ведучої: розповісти про себе, про роботу і сім'ю, про плани на майбутнє. Переповнені почуттями, схвилювані виходили вони на сцену.

Полілася бесіда про місце людини в житті, про відповідальність за особисте і державне, про моральний клімат трудового колективу, ставлення до праці.

Філігранно відточений голос ведучої. Вона ніби карбує кожне слово здравити на честь гвардійців праці. До Т. І. Нікуліної і Н. І. Шкваруна підходять директор Будинку культури Г. А. Фаринюк з молодими робітницями місцевих підприємств і вручають квіти, сувеніри працелюбам.

Закінчився цей цікавий вечір, який проходив за участю перекладача Лідії Архипівни Приймак, переглядом художнього кінофільму із субтитрами.

І. РЕВА.

м. Хмельницький.

Д. С. Гурський працює ковалем у колгоспі «Шлях Леніна» Народницького району, що на Житомирщині. За старанню працює він неодноразово заохочувався правлінням колгоспу, його ставили за приклад іншим трудівникам села Великі Кліщі.

Минулого року Д. С. Гурський удостоєний звання «Ветеран праці».

Член УТОГ з 1956 року Дмитро Сидорович бере активну участь у всіх заходах, що проводяться Овруцьким міжрайвідділом УТОГ.

Фото А. МОРГУНА.

ЗАВІТАЛИ З КОНЦЕРТОМ

Людно було того вечора в Будинку культури села Голубиця, що у Бродівському районі Львівської області. Тут зібралися трудівники села, які із задоволенням зустріли повідомлення про концерт учасників художньої самодіяльності Бродівського будинку культури.

Концерт, що його підготували художній керівник С. П. Кравчук та керівник драматичного і естрадного гуртків Василь Федорович Ко-

рольчук, був цікавим, жанрово різноманітним. Сподобалась, зокрема, трудівникам ланів і ферм п'єса Васильєва «Самий останній день». Щедрими оплесками нагородили присутні самодіяльних артистів Н. К. Табалу, П. В. Шевчука, Є. М. Довганюк за виконані ними пісні «Веселий вівчар», «Моя Вітчизна» та інші. Викликали захоплення у залі комедійні сценки «Ой, ти гарний, Семене», «Старий хостяк», «Товстий і тонкий» у виконанні О. Масляничук, П. Шевчук, Я. Назарчук, Л. Звір та інших.

Вдячні глядачі запросили учасників художньої самодіяльності приїздити до них частіше і побажали їм нових творчих успіхів.

І. БУТВИННИК,
директор Бродівського будинку культури УТОГ.

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ

ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Актовий зал Володимир-Волинської спецшколи-інтернату був прикрашений того дня по-святковому. Зустріч колишніх випускників школи з педагогічним колективом і старшокласниками виллилася у справжнє свято.

Урочистий вечір відкрив директор спецшколи-інтернату І. І. Лунчук. Він щиро привітав випускників, які через багато років завітали у стіни навчального закладу, щоб згадати своє дитинство, зустрітися з вчителями і вихователями та поділитися з ними думками, враженнями, планами на майбутнє, дати настанову старшокласникам, котрі незабаром вступлять у самостійне життя.

Секретар комсомольської організації школи Валентина Боговід надала слово швачці, ударниці комуністичної праці, наставниці, кавалерові ордена «Знак Пошани» А. І. Німець, котра звернулася до присутніх:

— Прийшла на фабрику ще зовсім юною. І хоча спершу важко було, та я з дитинства люблю працю і тому не злякалася труднощів, старанно вивчала технологічні процеси, приглядалася до роботи наставниці, прислухалася до порад висококваліфікованих робітниць. Згодом прийшли і досвід, і вміння. Нині, як правдо, змінили завдання першорядності. Маю своїх учениць, яким передаю свої знання і майстерність.

Майстер Володимир-Волинської швейної фабрики

Ф. М. Сокіл, столяр меблевої фабрики С. П. Суш, розповіли про хід виконання ними підвищених соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя утворення СРСР; закликали старшокласників сумлінно вчитися, бути чесними і добродіями, всі свої сили і вміння самовіддано вкладати у працю в ім'я Батьківщини, щоб віддячити рідній партії та уряду за турботу і піклування про нечутих громадян.

Один за одним виступали випускники 50-х років. Линули теплі слова подяки.

— Спасибі, рідні вчителі і вихователі, за вашу доброту і увагу, за чуйність до нас. Ви в певній мірі замінили нам батьків. Спасибі вам за прищеплену любов до Вітчизни, до праці — висловила загальну думку швачка, член президії облвідділу Г. В. Мартинюк.

У залі тиша. На очах у педагогів срібляться слези. Ще й досі в них болить серце за кожного свого колишнього вихованця, в кожному вони вбачають частинку себе. А вчителі... Н. Г. Артисюк, Н. О. Мишко, О. В. Мурашко, Л. О. Лісунова, С. О. Логвинович, Н. Я. Юханова, Є. В. Черній, Г. М. Вавринюк, Л. С. Даневська — це вони, ветерани школи, що понад 25 років свого життя віддали почесній і благородній справі навчання і виховання нечутих учнів, нині такі приємно збентежені та схвилювані... Вони побажали своїм колишнім вихованцям нових злетів у праці, нових нагород, особистого щастя. А ще, в їх урив-

частих, але напрочуд ширих і пристрасних словах прозвучали гордість і радість за учнів, що стали повноправними і гідними громадянами своєї Вітчизни.

У своїх виступах старшокласники заповнили присутніх, що вони з честю виконують наказ батьків, вчителів і старших товаришів — будуть самовіддано трудитися на благо Батьківщини.

А далі кілька хвилин приємного відпочинку. Літературний монтаж «Слава праці», виконали комсомольці В. Гришина, С. Лигун, В. Боговід, Г. Шкаран.

Надовго залишиться у пам'яті гостей і учнів школи ця радісна зустріч. Хіба ж можна забути ці хвилюючі години спільних розмов, обміну думками, спогадами.

На святі був присутній голова Волинського облвідділу УТОГ Д. І. Неустров, котрий у своєму виступі

тепло відгукнувся про випускників школи, передовиків виробництва, які, на жаль, не змогли прибути на зустріч. Він подякував вчителям і вихователям за їх складну, відповідальну, але почесну і благородну роботу по вихованню підростаючого покоління.

На згадку про цю пам'ятну зустріч випускники подарували колективі школи портрет Лесі Українки, виконаний у чеканці, і сфотографувалися на спомин у Ленінському куточку.

Б. СОЛОМАТИНА,
заст. директора з навчально-виховної роботи.
Волинська область.

ТВОРЧІСТЬ ЮНИХ

Гурток «Умілі руки», що діє у Миргородській спецшколі-інтернаті для слабозорючих дітей, об'єднав шклярів, котрі люблять і вміють бачити в природних матеріалах приховану красу; вчаться її увиразнювати, вкладають у неї новий зміст, надають іншого звучання.

Керівник гуртка Алла Миколаївна Матвієнко розповідає:

— Гурток юних умільців існує три роки. За цей час школярі двічі брали участь в республіканських виставках творчої молоді, виготовили багато виробів, з яких складено експозицію нашої школярської постійно-діючої виставки.

Діти з великим задоволенням відвідують заняття гуртка: вони виготовляють м'які іграшки, декоративні штучні квіти, роблять композиції з соломки, осоту, займаються випалюванням, аплікацією та різьбленням. Кожен з них прагне вкласти у свій витвір щось нове, своєрідне. Під час прогулянок до лісу, річки діти відшукують корчі незвичайної форми.

На знімку: Наталя Дорошенко, Тетяна Ворона, Валентина Кравчук, Наталя Пільгуй, Микола Протасов, Ірина Дмитренко на одному з занять гуртка «Умілі руки».

Фото В. КРОПИВИ.

ми, великі шишки, жолуді тощо і намагаються повернути відмерлу природу, так би мовити, до другого життя.

Заняття в гуртку «Умілі руки» допомагають дітям розвивати естетичний смак, творчі здібності, прищеплюють любов до праці, до природи.

Звичайно, не все в них виходить одразу, але перші вдалі спроби приносять їм радість творчого пошуку, додають віри у власні можливості. Матеріалізовану дитячу фантазію, сміливість і розмах уяви — ось що вкладається в кожний витвір.

Нещодавно ми організу-

вали конкурс на кращий зимовий букет, який перетворився у справжнє свято квітів. Кращі дитячі роботи поповнили експозицію шкільної виставки.

Найактивнішими учасниками гуртка є Ірина Дмитренко, Наталя Пільгуй, Микола Протасов, Людмила Борзяк, Вікторія Прейда. Вони та інші учасники гуртка щиро завдячують своєму керівникові Аллі Миколаївні Матвієнко за те, що вона навчає їх любити природу, формує їх художнє сприйняття світу, розвиває творчі нахили і уподобання.

Н. МАТЯШ.

Полтавська область.

ЦІКАВА ЛЕКЦІЯ

В Овруцькому будинку культури УТОГ відбулася зустріч нечутих трудівників сільського господарства, підприємств держпромисловості, пенсіонерів з народ-

ним суддею Іваном Дорофійовичем Петришем.

У своєму виступі І. Д. Петриш ознайомив слухачів з основами законодавства СРСР, відповів на численні запитання присутніх.

Про тісний контакт між доповідачем і аудиторією добре подбала перекладачка Лариса Павлівна Анищенко.

І. КИРЕЙЧЕНКОВ.
Житомирська область.

Публікація статті керівника лабораторії клінічної аудіології і вестибулології Київського науково-дослідного інституту отоларингології ім. О. С. Коломійченка доктора медичних наук, професора В. Г. Базарова «Слух і електроніка» викликала численні відгуки серед читачів. У своїх листах до редакції вони просять більш детально розповісти про шляхи слухопротезування.

У зв'язку з цим кореспондент «Нашого життя» зустрівся з професором В. Г. Базаровим, а також зі старшими науковими співробітниками цього інституту тт. В. Л. Ліфановим та Ю. К. Гехтом і попросив відповісти на ряд запитань, що цікавлять читачів. Нижче друкуємо зміст цієї розмови.

— Які сьогодні існують типи слухових апаратів?

— Останніми роками поряд з вдосконаленням хірургічних методів лікування туговухості, дедалі більшого розвитку набувають методи і засоби акустичної корекції недоліків слухової функції за допомогою слухових апаратів. У країні значно розширено мережу сурдологопедичних кабінетів, функціонує понад 50 центрів по хірургічному лікуванню туговухості. Проведено велику роботу по розширенню виробництва, кількості моделей і поліпшенню якості вітчизняних слухових апаратів. Одночасно збільшився їх імпорту.

Слухові апарати вітчизняного виробництва випускаються трьох типів: кишенькові, заушні і в окуляровій оправі.

Московський завод слухових апаратів поряд з широким відомим апаратом АК-7 з січня 1982 року освоїв випуск нових типів кишенькових апаратів К-10С, К-10К, К-11С, К-11К, К-12С і К-13С, в яких встановлено мікрофони «Сосна-4», що забезпечують високу чутливість, рівномірність частотної характеристики, добру якість передачі звуку. Апарати комплектуються малогабаритними телефонами і повітряною звукопровідністю 10 типів, які відрізняються один від одного частотними характеристиками.

Найбільш потужним із зазначених апаратів є К-11С. Він має максимальний вихідний рівень звукового тиску до 145 децибел, акустичне підсилення 75 ± 5 децибел і компенсує втрату слуху від 60 до 100 децибел по загальноживаній класифікації НАІС.

Апарати К-10С, К-12С та К-13С призначені для компенсації втрат слуху відповідно 40—90, 40—80 і 30—70 децибел по НАІС. Апарати К-10С і К-12С забезпечені автоматичним регулюванням посилення звуку, яке запобігає виникненню різних звуків, що в ряді випадків викликають запаморочення, біль у вусі, тобто слуховий дискомфорт. Апарати К-10С і К-11С мають по два вихідних гнізда, до яких можна підключити два телефони повітряної звукопровідності. При цьому регулювання гучності на кожному з них відбувається окремо, що дозволяє використовувати ці апарати бінаурально (тобто на два вуха) при неоднаковій втраті слуху з обох сторін.

Крім того, до цих двох апаратів можна підключити один чи два телефони кісткової звукопровідності в тих випадках, коли нечучому рекомендовано передачу звуку по кістково-тканинній звукопровідності. В зазначених моделях кишенькових апаратів є регулятори тембру низьких і високих частот, які дозволяють в широких межах корегувати частотну характеристику апарату у відповідності до залишкового слуху пацієнта.

Всі кишенькові апарати забезпечені індукційною котушкою, що дозволяє користуватися апаратом при телефонних розмовах, в кіно, театрах, навчальних кабінетах, які обладнані спеціальним електромагнітним контуром, а також в домашніх умовах для прослуховування радіо і телепередач. Для цього до лінійного виходу радіо чи телеприймача необхідно підключити через трансформатор електромагнітну петлю розміром 20×20 см з 100 витків мідного дроту перерізом 0,6 мм.

Джерелом живлення кишенькових апаратів слугують сухі елементи 316 «Уран» чи «Марс», а також акумулятори ЦНК-0,45, час безперервної роботи яких складає 15 годин.

У 1978 році електротехнічний завод ім. Х. Пегельмана (м. Таллін) освоїв серійне виробництво заушних слухових апаратів «Електроніка У-1» (стара назва «ВЗУ-2» або «СА-1»). Цей апарат дозволяє компенсувати невелику і середню втрату слуху в межах 30—50 децибел по повітряній звукопровідності. З січня 1982 року завод розпочав випуск нової моделі «заушники» — «Електроніка У-2». Ця модель забезпечена автоматичним регулюванням посилення і регулятором тембра. Живлять заушні слухові апарати акумулятори Д-0,025, час безперервної роботи яких складає 10 годин для «Електроніки У-1» і 12 годин для «Електроніки У-2».

Завод «Вимпел» (м. Євпаторія) виготовляє слухові апарати в окуляровій оправі 2 типів: модель «Електроніка — 78СА-201» — з передачею звуку по повітряній провідності і модель «Електроніка 78СА-251» з передачею звуку по кістково-тканинній звукопровідності. Згадані моделі призначені для компенсації втрат слуху в межах 30—60 децибел. Апарати виробляються в трьох варіантах: з правою, з лівою активною заушником, з двома активними заушниками. Живляться вони від акумуляторів Д-0,025, тривалість безперервної роботи яких становить 8 годин.

— Хто з лікарів має право виписати рецепт на слуховий апарат вітчизняного виробництва?

— Відомо, що порушення слухової функції в кожному конкретному випадку суто індивідуальне і має свої особливості. Важливу роль відіграють також такі фактори, як причина і давність захворювання, вік пацієнта в момент втрати слуху і мови та інше. У зв'язку з цим необхідним стає ретельне аудіометричне обстеження, правильний добір слухового апарата, заняття з адаптації до апарата з метою його найбільш ефективного використання.

Отже, виписати рецепт на слуховий апарат можуть тільки відповідним чином підготовлені спеціалісти, які працюють в обласних і міських сурдологопедичних кабінетах та в Київському НДІ отоларингології. Всього в республіці нині діють 46 міських і обласних сурдологопедичних кабінетів, з яких 16 обслуговують тільки дорослих, 17 — тільки дітей, решта 13 — і дорослих, і дітей. Зокрема, кабінети функціонують у всіх обласних центрах. Крім слухопротезування хворих з порушенням слуху і мови, вони надають консультаційно-діагностичну сурдологічну допомогу, проводять відповідне нехірургічне лікування, беруть участь у роботі медико-педагогічної комісії по добору дітей з недоліками слуху в дошкільні заклади, видають медичний висновок про можливість навчання глухих, глухонімих і слабочуючих в спеціальних закладах. Досвідчені лікарі проводять диспансерний догляд за хворими на туговухість, повну глухоту і за хворими глухонімостю, вирішують питання про тимчасову непрацездатність, трудовлаштування і направляють на ЛТЕК для визначення групи інвалідності.

У цьому зв'язку необхідно відзначити, що користування слуховим апаратом, незалежно від того, в якій мірі він компенсує недоліки слуху, не позбавляє глухого інвалідності і всіх пільг, які передбачені в цих випадках законодавством, в тому числі пенсій. Направляє пацієнта в сурдологопедичний кабінет лікар-отоларинголог місцевої районної поліклініки.

— Куди слід звертатися нечучим за одержанням вітчизняного слухового апарата після того, як їм виписано відповідний рецепт?

— Слухові апарати вітчизняного виробництва відпускаються усім нечучим в магазинах «Медтехніка» за місцем їх проживання. У тому випадку, коли нечучий має право на пільгове забезпечення слуховими апаратами, при видачі йому в сурдологічному кабінеті рецепта лікар-сурдолог одночасно виписує також відповідну довідку в райсоцзабез про необхідність застосування апарату. З цією довідкою пацієнт звертається в райсоцзабез, де йому видають гарантійний лист про оплату апарата. З цим листом і з рецептом на апарат хворий звертається в місцевий магазин «Медтехніка», де йому виписують на слуховий апарат рахунок, який нечучий повертає в райсоцзабез. Після оплати рахунку райсоцзабезом пацієнт одержує слуховий апарат в магазині «Медтехніка».

Згідно з «Інструкцією про порядок забезпечення громадян протезно-ортопедичними виробами», затвердженою Міністерством соціального забезпечення, в число осіб, яким надаються слухові апарати безплатно, входять: інваліди всіх груп і категорій з числа робітників і службовців, котрі одержують або не одержують з будь-яких причин пенсію; інваліди, котрі перебувають на утриманні робітників і службовців; персонал і пенсіонери і члени їх сімей, котрі перебувають на їх утриманні, діти віком до 16 років з сімей робітників, службовців і колгоспників, студенти та учні вищих, середніх і спеціальних навчальних закладів, підопічні будинків престарілих і інвалідів, дитячих будинків і шкіл-інтернатів. В усіх інших випадках слухові апарати продаються в магазинах «Медтехніка» по рецепту лікаря за готівку з оплатою їх повної вартості самим пацієнтом.

— Який порядок одержання імпортованих апаратів? Куди слід звертатися з цього питання?

— Якщо вітчизняні слухові апарати виявляються недостатньо ефективними, слухопротезування провадять імпортованими апаратами, серед яких на сьогоднішній день наша країна закуповує ряд моделей датської фірми «Отіком».

Добір і виписка рецептів на ці апарати в Україні проводиться виключно Київським НДІ отоларингології імені професора О. С. Коломійченка. Підставою для обстеження пацієнта у нашому інституті з метою надання йому рецепта на імпортований апарат є направлення Міністерства охорони здоров'я УРСР, сурдологопедичного кабінету за місцем проживання, або відділу реабілітації глухих ЦП УТОГ. Придбати імпортований апарат по виписаному рецепту пацієнт може тільки в магазині «Союзторгмедтехніка».

З цією метою пацієнт направляє на адресу Всесоюзної контори «Союзторгмедтехніка» (101805, м. Москва-центр, Кривоколінний провулок, 12) видану йому карту слухопротезування із зазначенням необхідного типу слухового апарату і особисту заяву. Якщо є можливість задовольнити заявку, контора «Союзторгмедтехніка» направляє розпорядження в магазин «Союзторгмедтехніка» (117312, м. Москва, вул. Вавилова, 17), копію якого надсилає нечучому додому. При наявності апарату потрібного типу магазин надсилає пацієнту апарат з приладдям і рахунком на них накладною оплатою на домашню адресу. Оплата апарата проводиться у відділенні зв'язку при одержанні бандеролі.

— Як відомо, користування слуховим апаратом, особливо на початковій стадії, проходить дещо боляче для хворого. Як організовано службу допомоги пацієнту у цьому плані?

— Консультації та вивчення правил користування апаратом, а також розвиток слухової функції і мови організовано в сурдологопедичних кабінетах під керівництвом досвідчених сурдологопедиків. Ці заняття можуть тривати в залежності від потреб від тижня, місяця — до півроку, а в тяжких випадках — до року.

— Де здійснюється ремонт слухових апаратів?

— Продаж запасних частин і приладдя, а також ремонт вітчизняних слухових апаратів проводиться в місцевих магазинах «Медтехніка», імпортованих — виключно в Москві. Для ремонту імпортованого апарата або одержання запасних частин і приладдя до нього (батареї, акумулятори, шнурів і телефонів, вушних вкладишів) необхідно звернутися в магазин «Союзторгмедтехніка» у Москві, обов'язково зазначивши номер і дату рахунку, по якому апарат було продано власнику.

У Київському, Донецькому, Дніпропетровському, Львівському і Харківському обласних сурдологопедичних кабінетах обласними управліннями «Медтехніка» найближчим часом буде організовано продаж, ремонт і метрологічний контроль вітчизняних слухових апаратів, а також виготовлення індивідуальних вушних вкладишів по зліпку зовнішнього слухового проходу.

Розмову вів М. ВОЛЯНСЬКИЙ.

СУРДОЛОГІЧНІ КАБІНЕТИ

I. Для обслуговування дорослих з порушеннями слуху

Назва області	Адреса кабінету
Вінницька	м. Вінниця, вул. Пирогова, 32, обласна лікарня
Ворошиловградська	м. Ворошиловград, вул. Радянська, 58, обласна лікарня
Дніпропетровська	м. Дніпропетровськ, пл. Жовтєва, 14, обласна лікарня ім. Мечникова
Донецька	м. Донецьк, пр. Ілліча, 16, обласна лікарня
Запорізька	м. Запоріжжя, Горіхівське шосе, 10, обласна лікарня
Кіровоградська	м. Кіровоград, пр. Правди, 90, обласна лікарня
Кримська	м. Сімферополь, вул. Київська, 69, обласна лікарня
Львівська	м. Львів, вул. Чернігівська, 7, обласна лікарня
Миколаївська	м. Миколаїв, вул. Володарського, 4, обласна лікарня
Одеська	м. Одеса, вул. Воробйова, 5, обласна лікарня
Полтавська	м. Полтава, вул. Шевченка, 23, обласна лікарня
Тернопільська	м. Тернопіль, вул. Клінічна, 2, обласна лікарня
Харківська	м. Харків, вул. Тринклера, 3, обласна лікарня
Херсонська	м. Херсон, пр. Ушакова, 67, обласна лікарня
Чернігівська	м. Чернігів, вул. Леніна, 193-А, обласна лікарня
Київська	1) м. Київ, вул. Волоська, 31, міська лікарня № 15 2) м. Київ, вул. К. Лібкнехта, 39/1, міська лікарня № 14 3) м. Київ, вул. Ентузіастів, поліклініка № 1 Дарницького району

II. Для обслуговування дітей з порушеннями слуху

Вінницька	м. Вінниця, вул. Козницького, 1, дитяча лікарня № 1
Ворошиловградська	м. Ворошиловград, вул. Леніна, 4-А, дитяча міська лікарня
Дніпропетровська	1) м. Дніпропетровськ, міська лікарня № 10 2) м. Кривий Ріг, вул. Стаєва, 8, дитяча міська лікарня № 3
Донецька	1) м. Донецьк, вул. Шахтобудівників, 14, обласна дитяча лікарня 2) м. Жданов, дитяча міська поліклініка
Запорізька	м. Запоріжжя, пр. Леніна, 70, обласна дитяча лікарня
Кіровоградська	м. Кіровоград, вул. К. Лібкнехта, 79/35, обласна дитяча лікарня
Кримська	м. Сімферополь, вул. Київська, 69, обласна лікарня
Львівська	м. Львів, вул. Дністровська, обласний дитячий сурдологічний кабінет
Миколаївська	м. Миколаїв, вул. Миколаївська, 21, обласна дитяча лікарня
Одеська	м. Одеса, вул. Академіка Воробйова, 3, обласна дитяча лікарня
Полтавська	м. Полтава, міська дитяча лікарня
Тернопільська	м. Тернопіль, вул. Клінічна, 1-А, обласна лікарня
Харківська	м. Харків, вул. Туданова, 5, міська лікарня № 30
Херсонська	м. Херсон, вул. Українська, 8, обласна дитяча лікарня
Чернігівська	м. Чернігів, вул. Пирогова, 1, дитяча міська поліклініка
м. Київ	м. Київ, вул. Комінтерну, 2, дитяча поліклініка

III. Для обслуговування дітей і дорослих з порушеннями слуху

Волинська	м. Луцьк, пр. Правди, 21, обласна лікарня
Житомирська	м. Житомир, вул. Червоного Хреста, 3, обласна лікарня
Закарпатська	м. Ужгород, вул. Перемоги, 1, обласна лікарня
Івано-Франківська	м. Івано-Франківськ, вул. Дзержинського, 114, ЛОР клініка
Київська	м. Київ, вул. Маршала Будького, 1, обласна лікарня
Ровенська	м. Рівно, вул. К. Лібкнехта, 78, обласна лікарня
Сумська	м. Суми, вул. Дзержинського, 58, обласна лікарня
Хмельницька	м. Хмельницький, пр. 25 років Жовтня, міська лікарня
Черкаська	м. Черкаси, вул. XXII-го з'їзду КПРС, 32, міська лікарня
Чернівецька	м. Чернівці, вул. Леніна, 13, обласна клінічна лікарня
Севастополь	м. Севастополь, вул. Восстаних, 19, міська лікарня № 1

Редактор П. БУЛАТОВ